

AUGUSTA ŠEBESTOVÁ
POHÁDKY

Augusta Šebestová (1852–1933)

byla moravská národopisná sběratelka, která sesbírala vzácný národopisný materiál z oblasti hanáckého Slovácka a vydala ho v podobě jediného knižně vydaného díla s názvem *Lidské dokumenty a jiné národopisné poznámky* (1900). To je spolehlivým dokladem o sociální, hospodářské, morální i jazykové situaci moravského venkova na konci 19. století – cenným nejen pro etnografii a dialektologii. Součástí této jedinečné národopisné sbírky jsou i čtyři pohádkové texty, jež pospolu samostatně vycházejí poprvé.

AUGUSTA ŠEBESTOVÁ

POHÁDKY

2011

Všechna práva vyhrazena. Žádná část této tištěné či elektronické knihy nesmí být reprodukována a šířena v papírové, elektronické či jiné podobě bez předchozího písemného souhlasu nakladatele. Neoprávněné užití této knihy bude trestně stíháno.

Používání elektronické verze knihy je umožněno jen osobě, která ji legálně nabyla, a jen pro její osobní a vnitřní potřeby v rozsahu stanoveném autorským zákonem. Elektronická kniha je datový soubor, který lze užívat pouze v takové formě, v jaké jej lze stáhnout z portálu. Jakékoliv neoprávněné užití elektronické knihy nebo její části, spočívající např. v kopírování, úpravách, prodeji, pronajímání, půjčování, sdělování veřejnosti nebo jakémkoliv druhu obchodování nebo neobchodního šíření je zakázáno! Zejména je zakázána jakákoliv konverze datového souboru nebo extrakce části nebo celého textu, umísťování textu na servery, ze kterých je možno tento soubor dále stahovat, přitom není rozhodující, kdo takového sdílení umožnil. Je zakázáno sdělování údajů o uživatelském účtu jiným osobám, zasahování do technických prostředků, které chrání elektronickou knihu, případně omezují rozsah jejího užití. Uživatel také není oprávněn jakkoliv testovat, zkoušet či obcházet technické zabezpečení elektronické knihy.

Illustrations © Karel Mikulica, 2011

© Carpe diem, 2011

www.carpe.cz

Made in Moravia, Czech republic, EU

ISBN 978-80-87195-83-3

Pohádka o čertovi a o Zuzce

Prv tí pokašiteli chodili po světě. Tož se ten pokašitel zešel s jedným vandrovním – taky byl myslím ten vandrovní dobrá kopa – tož povdá ten pokašitel:

– Bratře, já bych se rád oženil, abych zkusil, co je to stav manželskej. Namluv mně nejakú hodnú! Tož on mu namluvil velikú. A potom ích zezdal, protože panáček pokašitela zezdat nemožú. Tej nevěstě bylo Zuzka.

A ona tá Zuzka mu, brachu, nechcela chodit, mosel ju nosit jak dítě na zádech v chůvce.

Už ju tak nosil pět roků, na zádech pořád, a jednu šel okolo pastviska a tam pásl koplář koplů. Koplář plakal, že mu kůň zapadl do bahna na **koženým mostě**, že ho obec zažene. A ten čert plakal, že musí nosit ženu na zádech. Tož si stěžovali jeden druhému, bědákali tuze.

Povídá pokušitel, dyž se vybečel:

– Bratře, dybys mně ty pomohl od mojeho súžení, já bych tobě lehko pomohl.

– Co bych nepomohl, dyž ty ně pomožeš, dyť mě vyženú, nedostavím-li koňa.

Pokušitel chmac koňa za ocas, vytahl ho z bahna a koplář, drapňa Zuzku